

Verkondiging zondag 3 februari 2007 door ds. André van der Graaf
Avonddienst Waardenburg
Dankzegging Heilig Avondmaal
Psalm 103:2 'Loof de Heere mijn ziel en vergeet geen van zijn weldaden.'

De maaltijd van de Heere: (3)'Danken'

Gemeente,

Psalm 103 begint met een beetje een vreemde uitdrukking, al kan ik me voorstellen dat het u niet zo is opgevallen. Wat is er vreemd aan: 'Loof de Heere mijn ziel?' Nou, als je deze zin echter letterlijk uit het Hebreeuws zou vertalen klinkt het net even anders. Dan staat er zoiets als: 'zegen de Heere, mijn ziel.'

Dat klinkt toch een beetje vreemd, nietwaar? 'Zegen de Heere mijn ziel.' Dat je naar de kerk komt om gezegend te worden, dat is iets dat we allemaal wel weten. Het wordt nog wel eens gezegd als je niet zoveel aan de dienst gehad hebt 'je bent in ieder geval als een gezegend mens naar huis gegaan.' En daar zit natuurlijk best wat in, in die uitdrukking. Daar moet je nooit te min over denken. Gezegend namens de almachtige God, toe maar....! En wat worden we gezegend. Vanmorgen in het bijzonder. We mochten het evangelie horen, zien, ruiken, aanraken, proeven... God is goed! (Tussen twee haakjes: ook in de huiskamers, via het bandje, komt die zegening van God naar je toe!)

Maar dat wij, mensen, God ook zouden zegenen is toch op zijn minst wat eigenaardig te noemen. Goed, hoe het ook zij, wel mooi (herhaling) dat we blijkbaar dan niet alleen wat in de kerk komen halen. We komen ook naar de kerk om iets te brengen. En dit voor de Heere ook daadwerkelijk een meerwaarde heeft. Hij beleeft daar genoeg aan.

Kijk, wat gebeurt er nu als wij gezegend worden. Ik heb een doosje glittersterretjes meegenomen. Wat gebeurt er als ik dit doosje openmaak en door de kerk heen uitstrooi? Dan dwarrelen die sterretjes naar beneden. Sommigen vallen natuurlijk op de grond, maar andere zullen op jullie vallen. En vast blijven zitten. En als dan het licht op zo'n sterretje valt (je ziet het ook wel eens bij make-up), dan begint dat te twinkelen. Zo gaat het ook als wij gezegend worden. Namens God worden er goede en mooie woorden, uit de overvloed van zijn genade, uitgestrooid over de mensen. En die woorden blijven haken. Genade van Christus..... Twinkel.... Liefde van God..... Twinkel..... Troostvolle nabijheid van de Heilige Geest..... Twinkel..... (.....) Die sterretjes blijven haken en maken dat mensen gaan

twinkelen. Die woorden namens God gesproken, blijven ook haken. En ze blijven geen woorden, maar worden door de kracht van de Heilige Geest daden van God. De zegen wordt werkelijkheid.

Dan kan het zomaar gaan twinkelen in je hart. Zou het zo maar kunnen dat mensen echt wat aan je zien. Dat je twinkelt van de liefde van God, de genade van Jezus en de gemeenschap met de Heilige Geest. Moet je niet te min over denken. Die zegen is geen uitgelezen moment om je sjaal om te doen en je jas dicht te ritsen.... We worden gezegend... God strooit goede woorden over ons heen!

Zo gaat het met de zegen van God. En wij op onze beurt worden opgeroepen om God te zegenen: goede woorden (mooie woorden) over God heen te strooien. Als een eerbetoon. Natuurlijk is er een groot verschil tussen ons zegenen en de zegen van God. God strooit en deelt uit vanuit de genade en liefde van Jezus Christus. Hij deelt uit van zijn eigen goedheid. Dat doen wij natuurlijk niet. Als dat waar zou zijn, zouden we God alleen maar naar beneden halen, toch? Wat is nu onze goedheid vergeleken bij zijn goedheid. Nee, als wij zegenen, benoemen we de goedheid van God. Geven we aan God terug wat Hij van zichzelf heeft laten zien en horen. Hij zegt het ons voor: we zeggen het na.

En inderdaad wij kunnen natuurlijk met onze woorden God niet mooier of minder mooi maken dan Hij is, want Hij is volmaakt. Toch kiest God er zelf voor om zich door onze zegening te laten versieren.

Of met een ander beeld: in psalm 22:4 staat 'God troont op de lofzangen van Israël.' Dus de lofliederen en de goede woorden over God maken met elkaar een troon voor God en daar gaat Hij op zitten. Apart he!?! Deze God, van wie Psalm 103 vers 19 zegt dat Hij een geweldige troon heeft in de hemel, troont op de lofzangen van Israël. Je zou kunnen zeggen: Hij kiest ervoor om op die troon te gaan zitten die wij met onze lof voor Hem maken. Wat een eer, voor ons dan! Dat hij niet zegt: wat een krakkemikkige stoel is dat en viezig (want dat blijft het toch ondanks alle inspanningen). Nee niets van dat alles: Hij troont er op. Ik laat me versieren met de lofzangen van Waardenburg-Neerijnen.

Hoe kan dat? Ten diepste denk ik alleen maar omdat wij ook onze lofzang opzenden en uitspreken in Naam van Jezus Christus. En in Hem, op grond van zijn offer, worden onze gedachten over God en onze gebrekkige woorden voor Hem, toch volmaakt! Worden ze tot versiering. Een troon voor onze koning. Vanavond mogen we goede woorden over God uitstrooien door de woorden van Psalm 103 eigen te maken. In deze psalm wordt vol liefde

en enthousiasme en verwondering gesproken over Hem. Ik zou zeggen, na een dienst als vanmorgen hebben we daar toch wel alle reden toe. We zijn zo rijk gezegend door Hem.

Nu is het niet de bedoeling van deze psalm dat we eerst eens met elkaar gaan overleggen en bespreken of we alles wel zo sterk ervaren wat in deze psalm geschreven staat. Dat mag ook een plek krijgen, zeker daar moeten we ons niet te gemakkelijk van af maken. 'Hoe beleef jij dat nu?' Maar het doel van deze dichter is niet om een inzicht te geven in zijn beleving. Maar Hij wil ons mee nemen in zijn lied. Want ook al is deze psalm vol van gevoelens van deze dichter, hij (en wij met hem) richt zich helemaal op God. Loof hem! Prijs Hem, geef Hem de eer. Bonhoeffer schreef bij de psalmen: 'Het komt er niet op aan of de psalmen wel uitdrukken wat wij op dit moment in ons hart voelen. Misschien is het juist nodig dat we tegen ons eigen hart in bidden (zingen), om goed te bidden. Als het aan ons had gelegen hadden we misschien alleen maar onze nood geklaagd en verlangens bekend gemaakt. Maar, zegt Bonhoeffer, God wil het anders. Niet de armoede van ons hart, maar de rijkdom van het Woord van God (Van God zelf!), moet ons gebed (onze lofzang) bepalen. (Bonhoeffer, *Bidden met de Psalmen*).

Natuurlijk mogen al die andere gevoelens ook een plek krijgen. En ach, wie weet, worden we zomaar ineens door de Heilige Geest ook aangeraakt en opgetild. Worden we door deze eigenschappen van God te benoemen en Hem ervoor te prijzen door Hem aangeraakt. Word je door zijn schoonheid, zijn liefde, zijn macht en verhevenheid aangeraakt, boven jezelf uitgetild. Om zo te genieten van Hem!

Zes keer klinkt die oproep: *zegen de Heere, loof de Heere*. Strooi goede woorden over Hem uit. Ik dacht in de voorbereiding op deze zondag, dan moeten we dat in de dankdienst maar gewoon eens gaan doen. U weet, ik had in de KR geschreven dat ik een begin zou maken met een serie preken over het thema 'Waarom ik een Christen ben.' Nou, die serie komt er wel als God het geeft. Maar ik dacht bedacht me deze week: hoe vaak loopt het niet zo dat we wel ergens om bidden, maar dat de lofprijzing en de dankzegging toch een beetje in de verdrukking komen. Dat die lofzang niet echt heel erg uit de verf komt. Vergeten wij zijn weldaden, wel.

Laten we gewoon, een dienst lang, maar eens de tijd nemen om God uitgebreid te bedanken. Voor Zijn zegeningen van vanmorgen. Voor het offer van Jezus Christus. Voor het werk van de Heilige Geest. Dat Hij ons daarin wil laten delen. Dat Hij ons voedt aan zijn tafel, ons sterk maken wil in het geloof, onze blik richt op de toekomst. Laten we maar eens

een dienst lang met elkaar vieren dat God zich aan ons bekend heeft gemaakt en met onze lofprijzing een troon voor hem bouwen.

Loof de Heere, mijn ziel en al wat in mij is. Mijn ziel en wat in mij is, dat is een uitdrukking voor: de lofzang tot God komt uit je tenen. Komt heel diep weg. Je ziel, je binnenste, dat is zeg maar de centrale van waaruit wij ons leven besturen. Met dat je zegt: loof de Heere mijn ziel, roep je jezelf en anderen op om je te bekeren tot God. Uit je ik-gerichtheid te komen. Je helemaal te richten op Hem. Met binnenkant en buitenkant. Loof de Heere, mijn gevoel! Loof de Heere, mijn verstand! Loof de Heere, mijn onderbewustzijn! Loof de Heere mijn driften! Loof de Heere mijn wil waarmee ik keuzes maak. Met dat we onszelf zo oproepen, vragen we de Heilige Geest te hulp: verander ons zo helemaal. Geef dat ik de dankbaarheid voel, dat ik met een oprecht hart die dankbaarheid uitspreek, en dat ik die dankbaarheid ook daadwerkelijk ga doen (maar dat is iets voor de komende week en iets voor een andere preek).

Vergeet geen van zijn weldaden. Ja, vergeten van zijn weldaden, dat overkomt ons maar al te vaak. Daarom is het goed om regelmatig stil te staan bij alles wat God geeft. Na te denken over alles wat Hij gegeven heeft en geeft in Jezus Christus. Dat je in Hem kunt danken voor zijn weldaden in je eigen leven. En als je dat moeilijk vindt, in de levens van de mensen om je heen. Lees deze psalm in het licht van het volbrachte werk van Christus. Zing de psalm vooral met het oog op Jezus. In het licht van wat Jezus verdiend heeft: de overwinning op de dood en de machten van de duisternis (ziekte en dood zijn machten uit de duisternis, door de zonde) als een belofte! *Die onze ziekten geneest en eens definitief zal genezen.* Heere ik dank u voor de toezegging van genezing. Als het niet in dit leven is, dan wel straks in uw koninkrijk. Zo wil ik niet met zevenmijlslaarzen over uw vragen heen lopen, maar ze ook wel degelijk behandelen in het licht van Jezus' volbrachte werk. Met het oog op de toekomst die voor een ieder die gelooft is weggelegd.

Voor we deze woorden daadwerkelijk in het gebed aan de Heere willen teruggeven, geef ik een korte samenvatting. Zo zullen we echt begrijpen wat we tegen Hem zeggen. Met welke woorden we Hem toespreken. Welke goede woorden we over Hem uitstrooien.

3-5: Hij vergeeft alle schuld. Hij geneest al uw kwalen. Hij redt je van verderf; je zult niet vergaan, maar je zult in Hem leven. Hij omgeeft je, omarmt je met trouw en liefde. Hij overweldigt je met zijn schoonheid en geluk. Hij maakt je fris van geest, door zijn Geest.

6-7 Hij zal rechtspreken en degenen die verdrukt worden recht doen! Hij laat van zich horen, van zich zien.

8-12 Onvoorstelbaar he. Elke zonde, zei ik vorige week, is een stap richting het oordeel. Een stap bij Hem vandaan. Maar in Jezus Christus klinkt het: Liefdevol, genadig, geduldig, trouw. Hij is boos, en terecht, maar op Jezus Christus. En zo blijft zijn boosheid niet voor eeuwig. Hij straft niet, hij vergeldt niet. Zoals het Oosten en het Westen elkaar nooit zullen raken, zullen door het geloof in Jezus, jouw zonden je nooit blijven aankleven. Hij doet ze weg, ver weg, eindeloos weg.

13-18 Hij zorgt als een Vader voor hen die voor zich zorgen laten. Hij kent je. Hij begrijpt je. Hij weet dat je mens bent en zwak, een sterveling. Maar Hij zorgt voor je, houdt je vast in eeuwigheid. Er zijn nog wel eens theologen die niets willen weten van een eeuwig leven. En die zeggen: je leeft voort in de herinnering van je geliefden. Dat staat ook wel eens met zoveel woorden op een rouwkaart. Maar als dat nu het enige is, is dat toch wel een beetje karig. Want hoe lang duurt zo'n herinnering? Twee generaties hooguit. En je bent vergeten, je plek op deze wereld verdwenen. En dan dat geweldige wat van God gezegd wordt: als je Hem vreest, lief hebt, voor je laat zorgen! Tot in eeuwigheid houdt Hij je vast. Voor ons geldt op den duur: uit het oog uit het hart. Voor God geldt: ik houd je in het oog, je bent voor altijd in mijn hart.

Dat is onze God, gemeente. Ik zou willen zeggen: lees die psalm er nog maar eens op na. Zo is Hij, zo wil Hij voor u en jou en mij zorgen. Hij moet geloofd en geprezen worden! Het kan gewoon niet anders. En we roepen iedereen op om mee te doen.

De engelen die op dit moment de lof aan God al zingen en delen in zijn heerlijkheid! We roepen ze nu toe: zing met ons mee! Zegen de Heere!

De hemelse machten die gereed staan om voor Hem de strijd aan te gaan. We roepen hen toe: zing met ons mee! Prijs God.

Alle schepselen Mensen, dieren, alles wat adem heeft: doe met ons mee. Hier is onze God. Hier is Jezus Christus, de Heere! Looft Hem, strooi goede woorden over Hem uit. Bouw een troon van woorden en gezangen voor onze God. Want Hij is rechtvaardig. Hij is vol liefde. Hij is geduldig. Hij is trouw. Hij is liefdevol als een Vader. Hij is koning en heerst over alle dingen.

Strooi goede woorden over Hem uit. Zegen de Heere! Hij is machtig, strooi....! Hij is Koning, strooi! Hij is de Heere! Hij is Uniek! Lof aan God, lof aan Christus, lof aan de Heilige Geest!

Amen.

Gebed

Heere, u die ons zegent en gezegend heeft in Jezus Christus, wij erkennen u als onze God. Door de Heilige Geest richten wij ons op u. Help ons. Heere wij willen u zegenen, goede woorden over u uitstrooien, uit ontzag, uit liefde, uit dankbaarheid. We doen dat met woorden uit psalm 103. Woorden die U ons op de lippen legt.

'U vergeeft ons alle schuld, u geneest al onze kwalen, u redt ons leven van het graf, u kroont ons met trouw en liefde, u overlaadt ons met schoonheid en geluk, u vernieuwt onze jeugd als een adelaar.

U doet wat rechtvaardig is, u verschaft recht aan de verdrukten. U maakte aan Mozes uw wegen bekend, aan het volk van Israël uw grootse daden.

U bent liefdevol en genadig. U blijft eendeloos geduldig en uw trouw is groot. U blijft niet eendeloos twisten en niet tot in eeuwigheid boos.

U straft ons niet naar onze zonden, vergeldt ons niet naar onze schuld. Uw trouw overwelft ons zoals de hemel de aarde overspant.

U bent liefdevol als een vader, u weet wie wij zijn. U bent voor eeuwig, over de grenzen van dood en graf, trouw en liefdevol. U bent trouw aan wie u vrezen, u doet recht aan wie zich houdt aan uw verbond.

Heere, uw troon staat vast in de hemel, u regeert als koning over alles. Wij roepen uw engelen op om u te prijzen. We roepen uw machtige legers op om u te loven. We roepen de hele wereld op om u te zegenen. Ik roep mijzelf op om met mijn leven, in gedachten en woorden en daden, u te eren.

Door Jezus Christus onze Heere,

Amen.